

Dragi copii,

Ați văzut vreodată un urs? Probabil că nu. Nu sunt urși sălbatici în țară acum. Sunt câțiva ținuți la circ sau la grădina zoologică, dar nici unul liber prin pădure sau pe câmp. Așa că probabil nu ați văzut niciodată un urs.

Un urs este un animal sălbatic mare, lăptos, cu dinți și gheare mari și e foarte puternic. El poate ucide oi și miei, viței, capre și... să le mănânce. Uneori poate ataca bărbați, femei și copii. Ursoaicele care au pui mici sunt în special foarte feroase și crude. Cât de mulțumitori trebuie să fim că putem umbla prin țară fără să ne fie teamă că am putea fi prinși de un urs!

Acum vă voi spune o poveste despre un om bun, doi urși și niște copii. Este o povestire din Biblie, așa că puteți fi siguri că totul este adevărat. Poveștile din alte cărți sunt adesea închipuiri care ne spun lucruri ce nu s-au întâmplat niciodată cu adevărat. Povestirile din Biblie, trebuie să vă amintiți întotdeauna că sunt adevărate, cuvânt cu cuvânt. Niciodată să nu uitați asta!

A fost odată, cu multe sute de ani în urmă un

om bun pe nume Elisei. La început el era slujitorul unui mare prooroc al lui Dumnezeu numit Ilie. După ce Ilie a fost ridicat la cer într-un car de foc, Elisei a fost numit prooroc în locul lui. Din acel moment și până la moarte sa, Elisei a fost un om însemnat și folositor. A făcut multe minuni. Obişnuia să meargă de-a lungul țării lui Israel, învățându-i pe oameni cum să-L slujească pe Dumnezeu și muștrându-i pe păcătoși.

În unele locuri a întreținut școli numite “școli ale proorocilor”. În felul acesta a devenit cunoscut în toată țara. Toți oamenii îl cunoșteau pe Elisei și toți oamenii buni îl iubeau.

Într-o zi, nu la multă vreme după ce Ilie fusese ridicat la ceruri, Elisei a mers la un loc numit Betel, unde se afla una dintre școli. Îndrăznesc să spun că se ducea să vadă cum mai merge școala, dacă totul era bine. Toate școlile au nevoie să fie supravegheate și controlate. Numai fetițelor și baietilor răi nu le place să fie întrebați ce au învățat. Pe când a ajuns acest om bun lângă Betel, s-a întâmplat un lucru foarte trist. Un mare număr de copii au venit din oraș comportându-se extrem de urât. Au început să-

și bată joc de Elisei și să-i pună porecle. În loc să îl respecte și să se plece înaintea lui, ca niște copii buni, au făcut haz de el și i-au spus cuvinte prostești: “Suie-te pleșuvule” strigau, “suie-te pleșuvule”. Îl numeau “pleșuv”, sunt sigur, pentru că bunul prooroc chelise odată cu vârsta, și îi căzuse părul de pe cap. Ei au zis “suie-te”, bănuiesc, pentru că stăpânul lui Ilie nu de mult se suise la ceruri, așa după cum știau cu toții. Voiau să spună că mai bine ar fi plecat cu stăpânul său și să nu-i mai deranjeze cu învățătura lui. Suna cam: “Gata! Plecarea! E timpul să mergi după stăpânul tău.”

Imaginați-vă pentru o clipă cât de răi erau acești copii. Trăiseră într-un orașel în care ar fi putut învăța lucruri mai bune. Exista o școală de prooroci la Betel. Dar mă tem că nu s-au folosit de această oportunitate și au preferat să se joace mai mult decât să învețe. Ei nu aveau nici un motiv să îl batjocorească pe Elisei și să se poarte cu el atât de urât. Elisei nu le făcuse nici un rău și nu se purtase niciodată aspru cu ei. Era un om bun, le putea fi cel mai bun prieten. Dincolo de toate, nu ar fi trebuit să-i zică: “suie-te și pleacă”. Mai degrabă ar fi trebuit să-i zică: “rămâi cu

noi, arată-ne drumul spre ceruri!”

Cu adevărat este trist să vedem la ce nivel de răutate pot ajunge chiar și copiii mici. Este trist să vedem cât de obraznici pot deveni băieții și fetele și ce lucruri urâte pot spune, chiar și atunci când ar fi putut să știe mai bine.

Dar ce a făcut Elisei atunci când acești copii s-au comportat atât de rău? Ni se spune că “s-a întors și s-a uitat la ei” cu întristare și nemulțumire. Probabil că mai făcuseră lucrul acesta și în trecut. Devenise un obicei pentru ei, un obicei de care nu se mai puteau vindeca. Sosise timpul ca ei să fie pedepsiți. Ni se spune apoi că: “i-a blestemat în numele Domnului”. Asta nu înseamnă, fii sigur, că Elisei i-a înjurat cu patimă pe copii așa cum ar fi făcut un om bătrân rău. Nu era omul care să facă asta! Înseamnă că în mod solemn el a pronunțat mânia și nemulțumirea lui Dumnezeu față de ei. Le-a spus grav, “în Numele Domnului”, că Dumnezeu cu siguranță îi va pedepsi și că era datoria lui ca slujitor al lui Dumnezeu să spună asta.

Nu, într-adevăr! Elisei nu a vorbit din mânie sau răutate ci ca un judecător care nu este mânios

pe prizonierul pe care îl trimite la închisoare. Când Elisei a pronunțat blestemul lui Dumnezeu peste acești copii răi, a făcut-o ca un slujitor numit al lui Dumnezeu, cu fermitate și credincioșie, dar și cu durere. Fără îndoială, Dumnezeu i-a spus ce să facă și ca un slujitor credincios, el a făcut!

Și ce s-a întâmplat imediat ce Elisei a vorbit? Deodată au apărut dintr-o pădure din apropiere, două ursoaice, care s-au năpustit asupra acestor copii răutăcioși sfâșiind și omorând tot ce au prins.

Gândiți-vă ce șoc teribil trebuie să fi fost! Cât de înfiorător de speriați trebuie să se fi simțit acești copii. Cât de rău trebuie să le fi părut și ce rușine le-o fi fost. Dar a fost mult prea târziu. Înainte să poată ajunge în spatele zidurilor din Betel, urșii prinseseră și uciseseră nu mai puțin de 42 de copilași. 42 de fete și băieți nu au mai ajuns acasă în seara aceea vii. 42 de înmormântări au avut loc în ziua următoare!

Sper că mulți copii au ajuns acasă în siguranță, fără să fi fost răniți. Dar sunt sigur că nu vor uita niciodată ceea ce au văzut. Își vor aminti cei doi urși toată viața lor.

Acum, dragi copii, aceasta este o poveste tristă.

Ea este însă foarte folositoare și plină de învățăminte. Ca toate celelalte din Biblie, ea a fost scrisă pentru binele vostru. Ea ne învață lecții pe care băieții și fetele nu ar trebui să le uite niciodată. Lăsați-mă să vă spun care sunt acele lecții:

(1) Învață un lucru: Dumnezeu observă ceea ce fac copiii.

El a văzut ce făceau “copilașii” din Betel și i-a pedepsit pentru răutatea lor. Vă rog insistent să vă amintiți, Dumnezeu nu s-a schimbat! El este același! În fiecare zi vă observă!

Cred că unii oameni se gândesc că nu contează cum se comportă copiii, că Dumnezeu s-ar uita numai la cei maturi, bărbați și femei. Aceasta este o foarte mare greșeală. Ochii lui Dumnezeu sunt peste băieți și fete și El notează tot ce fac. Când fac binele, El este mulțumit, când fac răul, este nemulțumit. Dragi copii, niciodată nu uitați aceasta!

Nu lăsați pe nimeni să vă facă să credeți că sunteți prea mici pentru a-L sluji pe Dumnezeu, de aceea puteți în siguranță aștepta până veți deveni bărbați și femei. Aceasta nu este adevărat. Niciodată nu este prea devreme să-L slujiți pe Dumnezeu. Ime-

diat ce începi să deosebești binele de rău, ești suficient de mare să începi să alegi calea cea bună. Atunci când ești suficient de mare încât să poți fi pedepsit pentru ceva rău, ești suficient de matur să-i dai inima lui Dumnezeu și să-L urmezi pe Hristos. Copilul care este suficient de mare încât să primească pedeapsă pentru înjurături sau pentru minciuni, nu este prea mic să fie învățat să se roage și să citească Biblia. Copilul care este destul de mare să-L supere pe Dumnezeu, este suficient de mare și să-I fie plăcut. Copilul care are o vârstă la care poate fi ispitit de cel rău, nu este prea tânăr să aibă parte de harul lui Dumnezeu în inima lui.

Copii, mai mici sau mai mari, cum sunteți, Dumnezeu vă vede întotdeauna. El vede cum vă comportați acasă, la școală și la joacă. El vede dacă le spuneți părinților, ce și cum le spuneți. El vă vede dacă vă deranjează ceea ce vă spune mama și cum vă comportați atunci când ea nu este de față. El vede dacă sunteți lacomi, egoiști, mânioși, dacă spuneți minciuni sau luați ce nu este al vostru. Pe scurt, nu este nimic despre copii pe care Dumnezeu să nu-l observe.

Citesc în Biblie că atunci când micul Ismael era aproape mort de sete în pustie, “Dumnezeu a auzit vocea băiatului”. Amintiți-vă aceasta: El ascultă rugăciunea copiilor. Am citit că atunci când Samuel era doar un băiețel, Dumnezeu i-a vorbit. Am citit că atunci când Abia, fiul lui Ieroboam, era bolnav, pe moarte, Dumnezeu a vorbit prin gura proorocului, “în el am găsit ceva bun față de Domnul Dumnezeul lui Israel”. Copii, aceste lucruri au fost scrise pentru învățătura voastră.

Acum, vă voi da un mic sfat. Spuneți-vă vouă înșivă în fiecare dimineață când vă treziți: “Dumnezeu mă vede. Să trăiesc ca înaintea lui Dumnezeu.” Dumnezeu se uită întotdeauna la ceea ce faci și aude ceea ce spui. Totul este scris în marea Sa carte și totul trebuie să fie înregistrat pentru marea zi din urmă. Este scris și în Biblie: “copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană”.

(2) Mai învață un lucru: Că este foarte rău să îți bați joc de oamenii buni și să le disprețuiești credința.

Copiii aceia din Betel își băteau joc de Elisei